

بیش از دو سال است که قلب سوریه و حتی منطقه، در حلب می تپد و در طی این مدت، نبرد میان دو جبهه حامی تروریسم و حامی مقاومت، به یک نبرد حیثیتی، سرنوشت‌ساز و راهبردی تبدیل شده است.

هیچ اغراق نیست اگر گفته شود هر کس حلب را فتح کند، شاه‌کلید منطقه غرب آسیا به دستش می‌افتد. سقوط تروریست‌ها در حلب، نه تنها انسجام و اراده آنها را در هم می‌شکند، بلکه پس‌لرزه‌های آن به تل‌آویو، آنکارا، دوحه، ریاض، پاریس، لندن و واشنگتن هم خواهد رسید.

در ماه‌ها و سال‌های اخیر حلب برای همه اهمیت داشت، اما اکنون منطقه و جهان در شرایطی قرار دارد که اهمیت حلب را دو چندان می‌کند. در اینجا به برخی از این تحولات اشاره می‌شود.

نیروهای داعش در حلب

کشور عراق از سال ۱۳۹۳ تاکنون به عنوان پایگاه موزای «داعش» محسوب می‌شد و همانطور که نام داعش (دولت اسلامی عراق و شام) نیز گواهی می‌دهد، عراق و سوریه دو رکن مکمل قلمرو ایدئای تروریست‌های تکفیری بوده است.

اما در حال حاضر عراق برای داعش بسیار نامن است و تکفیری‌ها حتی ترجیح می‌دهند از عراق بگریزند و به سوریه بروند. خبرهای متواتری که این روزها از شمال عراق مخابره می‌شود، همین مورد را تأیید می‌کند.

علاوه بر آن، بسیج مردمی (حشد الشعبی) که پیشگام مبارزه با تکفیری‌های داعش در عراق بوده است، همین شنبه گذشته با رأی اکثریت نمایندگان پارلمان عراق، تبدیل به یک نهاد قانونی شد و رسماً در ترکیب نیروهای مسلح این کشور قرار گرفت. با توجه به این تحولات است که باید گفت عراق برای تروریست‌ها و حامیان آنها، یک کشور از دست رفته محسوب می‌شود و به جرأت می‌توان گفت که با آزادسازی موصل، نبرد سه ساله نیروهای عراقی با تکفیری‌های داعش به پایان خواهد رسید.

ترکیه

اگر گفته شود که ناراضی‌ترین عضو طرح

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

اشاره: روابط ترکیه و اروپا این روزها روی خط

سیبر افزایش تنش قرار گرفته و دورنمای پیوستن آنکارا به اتحادیه اروپا تیره‌تر از هر زمانی به نظر می‌رسد. با این حال، برخی تحلیلگران می‌گویند دو طرف در هر وضعیتی مدیریت تنش‌ها و چالش‌های روابط را از نظر دور نخواهند داشت. نمایندگان پارلمان اروپا پنجشنبه چهارم آذرماه (۲۴ نوامبر) در شهر استراسبورگ فرانسه مقرر این نهاد اروپایی سا اکثریتی بالا به تعلق مذاکرات پیوستن ترکیه به اتحادیه اروپا رای دادند. در این جلسه از مجموع ۶۳۳ نماینده پارلمان اروپا، ۴۷۹ نفر به تعلق مذاکرات با ترکیه رای دادند. این تصمیم اروپا که نوعی درخواست از اعضای اتحادیه و کمیسیون مسئول اجرای مذاکرات بود، به رغم الزام‌آور نبودن، روابط این روزهای ترکیه و اتحادیه اروپا را متشنج کرده است.متقابلاً «حب طیب اردوغان» رئیس‌جمهور ترکیه که بیشتر اعلام کرده بود «نتیجه این رای‌گیری اهمیتی ندارد»، دولت‌های اروپایی را هدف انتقادهای تندی قرار داد و آنان را به خلف وعده متهم کرد.

اردوغان در سخنان چند روز اخیر از احتمال احیای مجازات اعدام، تمدید حالت فوق‌العاده پس از کودتا (۲۵ تیرماه امسال) و لغو قرارداد اخیر مهاجرت با اروپا سخن به میان آورده که نگرانی‌هایی را درباره آینده روابط آنکارا و بروکسل (پایتخت اتحادیه اروپا) برانگیخته است.

از اکتبر سال ۲۰۰۵ (مهرماه ۱۳۸۴) که گفت‌وگوهی مربوط به پیوستن ترکیه به اتحادیه اروپا آغاز شده تاکنون، این روند از آنچه پیش‌بینی می‌شد طولانی‌تر شده است. اجرای صلاح‌حاکم «حزب عدالت و توسعه» از اتحادیه خارج‌مورد نظر اتحادیه اروپا، از جمله دلایلی است که طرف اروپایی در مواجهه با خواست آنکارا برای الحاق به اتحادیه مطرح می‌سازد. به باور صاحبزنان، مسائلی همچون جمعیت بالای ترکیه به نسبت دیگر کشورهای اروپایی، تعارض‌های فرهنگی و هویتی، دوری ترکیه از برخی استانداردهای اقتصادی مد نظر اروپا، درگیری‌های ترکیه با کردها، بحث‌های حقوق بشری و برخی اختلافات سیاسی مهم‌ترین محورهای تفاوت دیدگاه آنکارا مرکزی را تصرف کنند.

۲۶اگوست ۱۹۵۸، نوبت کاسترو بود که «اقد» بزرگ کرد را علیه نیروهای دیکتاتور کوبا، فولجنسیو باتیستا آغاز کند. در استان «اورینته»، فیدل، راول و خوان آلئیدا بوسکه با هدف حمله از چهار جبهه، از سیبیرا مانسترا سرازیر شدند. آن‌ها که به سلاح‌های غنیمتی از ارتش و سلاخ‌هایی که با هوابیما به طریق قاچاق به دستشان می‌رسید، مجهز شده بودند، موفق شدند شهرهایی چون مافو، کنترما مانسترا و اورینته مرکزی را تصرف کنند.

۱۵ آوریل ۱۹۵۹، فیدل کاسترو به دعوت «انجمن آمریکایی سردبیران مطبوعات» به دیداری ۱۱ روزه از آمریکا رفت. در این سفر او چند بار تأکید کرد که «برخلاف تصور جهانپان، همان‌طور که قبلاً گفته بود، انقلابیون کوبا کمونیست نیستند و دنیا هم نباید آن‌ها را کمونیست پندارد.»

پافاصله بعد از پیروزی انقلاب، سدها تن از ماموران امنیتی، پلیس‌ها و سربازان ارتش در رژیم باتیستا تحت محاکمه علنی در دادگاه‌های انقلابی قرار گرفتند. اتهامات آنها جنایت جنگی، قتل و شکنجه بود. بسیاری از آنها به جوخه آتش سیرده شدند تعدادی به حبس‌های طولانی مدت محکوم و شماری هم تبعید شدند. ازرنسو چه گوارا به دلیل نقش پررنگی که در تصرف هاوانا ایفا کرد، به عنوان دادستان عالی در «پایگاه لا کابانا» منصوب شد. این بخشی از برنامه کلان کاسترو برای پاکسازی حکومت از نیروهای امنیتی وفادار به باتیستا و دشمنان حکومت انقلابی جدید بود. نیروهای رده پایین ارتش و پلیس تنها از کار برکنار شدند.

۳۱ دسامبر ۱۹۵۸، نیروهای امنیتی دولت در شهر «سانتیاگو دی کوبا» با فرمان شهب بزرگ کوبا، در ۲ ژانویه برای تسلیم این شهر به انقلابیون آغاز کرد. سررهنگ «رویدو»، فرمانده نیروهای دولتی به سربازان دستور عدم جنگ داد و نیروهای کاسترو شهر را تصرف کردند. این در

دریچه‌ای به جهان khareji@kayhan.ir

مواضع تروریست‌ها در حلب یکی پس از دیگری فتح می‌شود

ارتش سوریه و مقاومت در چند قدمی آخرین خیمه‌گاه تروریسم

سیحان محقق

در صورت بسته شدن پرونده داعش در عراق و آزادسازی کامل شهر «حلب» در سوریه، منطقه شرایط جدیدی را تجربه خواهد کرد.

“

آمریکایی تغییر سیاسی در سوریه، دولت ترکیه و شخص «حب طیب اردوغان» رئیس‌جمهور این کشور است، سخن گزارفی نیست؛ اردوغان و

دولت وی، برای خوشایند آمریکا و البته، برای بلندپروازی‌های منطقه‌ای خود ترکیه، همه جوره هزینه کرده‌اند. اردوغان در تحقق راهبرد آمریکایی در سوریه، حتی با دولت روسیه هم در افتداد و هزینه این مواجعه را هم پرداخت کرد. پذیرش هزاران آواره سوری و همراه با آن، استقبال از تروریست‌های انتحاری داعش، شرایط را برای دولت ترکیه سخت کرد. در کنار این تحولات، کینه مزمن مناقشه آنکارا با کردها، دوباره جان گرفت و درگیری ارتش و عناصر گروه تروریستی «حزب کارگران کرد ترکیه» (پ.ک.ک) به قیمت هزینه‌های گزاف جانی و مالی تمام شد.

در واقع، می‌توان گفت که فوری‌ترین بازخورد بحران سوریه، متوجه ترکیه شد. همین

«دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور جدید آمریکا

مسئله، واکنش‌های هیستریک شخص اردوغان نسبت به آمریکا را هم به دنبال داشت و در این

درستی از تحولات غرب آسیا دارد و نه ترکیب مشاوران خودش را مشخص کرده است. در مقابل، «باراک اوباما» رئیس‌جمهور فعلی آمریکا، در حال ترک کاخ سفید است و انگیزه کافی برای تمرکز در خصوص تحولات سوریه را ندارد و حتی بعید نیست که از اقدامات درخور و موثر در ارتباط با این کشور خودداری کند و شرایط را در اوج پیچیدگی به دولت بعدی بسپارد.

همین رنگ باختن همسویی ترکیه با آمریکا در سوریه، کل پروژه واشنگتن علیه «بشار اسد» رئیس‌جمهور قانونی سوریه را تضعیف می‌کند

و به اصطلاح میانه‌رو در حلب، ضربه کاری و تمام‌کننده را به این پروژه وارد خواهد کرد. «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور جدید آمریکا

برای نیروهای مقاومت و ارتش سوریه جهت فتح حلب فراهم کرده است. می‌گویند ترامپ فردی تندرو است، اما اگر موقعی که وارد کاخ

سفید می‌شود، شهر حلب از اشغال تروریست‌ها خارج شده باشد، از دست او برای ادامه پروژه ضد «بشار اسد»، کاری برنمی‌آید و همان‌طور

ضعیف و درمانده دانست.

از دید برخی ناظران، پس از کودتای اخیر

ترکیه، آنکارا در صدد نزدیکی به روسیه و دوری از غرب برآمده است؛ فرایندی که می‌تواند موجب چشم‌پوشی ترک‌ها از الحاق به اتحادیه اروپا شود. طرح ایده‌هایی چون برگزاری همه‌پرسی در ترکیه از سوی مقام‌های این کشور در زمینه سرنوشت الحاق تا حدی این تحلیل را تقویت می‌کند. دیدگاه دیگر اینکه ناراضی‌ت مقام‌های ترکیه از غرب در فضای بساکودتا هرچند تشدید شده اما نمی‌توان گفت که آنکارا به راستی از پیوستن به اتحادیه اروپا صرف نظر کرده است. از این منظر، موضع‌گیری‌های این روزهای مقام‌های ترکیه نشان از تلاش‌های رهبران این کشور برای استفاده از همه ابزارهای ممکن در جهت به نتیجه رساندن فرایند الحاق دارد.

به رغم برخی کارشکنی‌های اروپایی در مسیر پیوند آنکارا به بروکسل نمی‌توان منکر نیاز اعضای اتحادیه به همکاری و روابط سازنده با ترکیه شد. با توجه به این وضعیت شاید بتوان رویکرد اروپایی‌ها در پرهیز از رد کامل درخواست الحاق ترکیه را درک کرد. چالش‌های مربوط به مهاجران از جمله مسائلی است که نشان می‌دهد همکاری برای دو طرف ضرورتی گریزناپذیر دارد. تحلیل دیگر در این زمینه وجود دارد که بر مبنای آن، به رغم بالاگرفتن تنش‌ها بین آنکارا و بروکسل، این تنش‌ها از حدی فراتر نخواهد رفت و به دلیل نیاز دوجانبه به همیاری در زمینه مسائل مشترک، ۲ طرف در چارچوبی مدیریت شده به طرح تعارضات و اختلافات خود خواهند پرداخت.

“

برده است. رئیس‌جمهور ترکیه پس از بازگشت از نشست اخیر سازمان همکاری شانگهای که در آنکبستان برگزار شد، اعلام کرد پیوستن

موجب تیره‌تر شدن روابط دو همسایه شد. رئیس‌جمهور آمریکا، دونالد آیزنهاور، بر دنگ همه اموال کوبا در آمریکا را توقیف کرد، روابط دیپلماتیک را به پایین‌ترین سطح رساند و تحریم‌های قبلی بر کوبا، در اواخر دوره باتیستا را تشدید نمود.

در ۱۹۶۱، دولت کنسدی در آمریکا، از یک گروه هزار نفری از کوبایی‌های مهاجر به آمریکا که ضدکاسترو بودند، برای حمله به کوبا و سرنگونی کاسترو حمایت مالی، آموزشی و تسلیحاتی کرد. اما این گروه توسط نیروی مسلح انقلاب تار و مار شد، مسئله به یکی از شرمندگی‌های بزرگ دولت کندی بدل شد. از آن پس، دولت آمریکا در طول سالیان متمادی، بارها برای ترور رهبر کوبا انواع برنامه‌ها را پیاده کرد که همگی شکست خورد. به علاوه، کوبا تحت تحریم‌های سنگین از طرف آمریکا قرار گرفت. تحریم کوبا، طولانی‌ترین سیاست در بخش سیاست خارجی در تاریخ آمریکاست که چندین دهه به طول انجامیده است. گرچه در سال‌های اخیر، این تحریم‌ها با تعدیل‌ها و تخفیف‌هایی از سوی آمریکا، جهت عادی‌سازی بیشتر روابط همراه بوده است. در اگوست ۲۰۱۵، بعد از دهها سال، سفارتخانه آمریکا در هاوانا دوباره بازگشایی شد.

پیروزی کاسترو و سیاست خارجی انقلابی او تبعات جهانی قابل توجهی با خود داشت. کاسترو، ملهم از گسترش نفوذ اتحاد شوروی در اروپا پس از انقلاب اکتبر ۱۹۱۷، به سرعت راهبرد صدور انقلاب به سایر کشورهای آمریکای لاتین و حتی جهان را اتخاذ کرد. در دهه‌های بعد کوبا به طور جدی درگیر کمک‌های نظامی و مالی و آموزشی از جنبش‌های مردمی در کشورهای آسیایی و

صفحه ۶
شنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۵
۳ ربیع‌الاول ۱۴۲۸ – شماره ۲۱۵۰۱

هیچ اغراق نیست اگر گفته شود هر کس حلب را فتح کند، شاه‌کلید منطقه غرب آسیا به دستش می‌افتد. سقوط تروریست‌ها در حلب، نه تنها انسجام و اراده آنها را در هم می‌شکند، بلکه پس‌لرزه‌های آن به تل‌آویو، آنکارا، دوحه، ریاض، پاریس، لندن و واشنگتن هم خواهد رسید.

“

که خودش گفته، بهتر است که با روسیه کنار بیاید و متعرض رئیس‌جمهور سوریه نشود. به عبارت دیگر، پیروزی نیروهای مقاومت و ارتش سوریه در حلب، مستاجران جدید کاخ سفید را خلع سلاح خواهد کرد.

جمع‌بندی پیروزی مقاومت و نظامیان سوری در حلب، در حساس‌ترین شرایط در حال تحقق است و به نظر می‌رسد که هیچ نیرویی نمی‌تواند، جلوی این واقعۀ تمام‌کننده را بگیرد. اما، احتمال دارد طی روزها و هفته‌های آتی گروه‌های تکفیری و عناصر داعش همه توان خود را به کار بگیرند تا شهر «دیرالزور» در شرق سوریه را به اشغال درآورند. در حال حاضر همه گروه‌های تروریستی و همه حامیان خارجی آنها به قدر کافی انگیزه دارند که چنین اتفاقی رخ دهد. به همین خاطر، جبهه مقاومت باید نهایت هوشیاری خود را به‌کار گیرد و از سقوط دیرالزور جلوگیری نماید. به هر تقدیر، در صورت بسته شدن پرونده داعش در عراق و آزادسازی کامل شهر «حلب» در سوریه، منطقه شرایط جدیدی را تجربه خواهد کرد. هرچند برای حامیان پروژه ضد سوری، گزینه‌های اندکی موجود خواهد بود، ولی نباید دشمنان را دست‌کم گرفت و آن را ضعیف و درمانده دانست.

از دید برخی ناظران، پس از کودتای اخیر

ترکیه، آنکارا در صدد نزدیکی به روسیه و دوری از غرب برآمده است؛ فرایندی که می‌تواند موجب چشم‌پوشی ترک‌ها از الحاق به اتحادیه اروپا شود. طرح ایده‌هایی چون برگزاری همه‌پرسی در ترکیه از سوی مقام‌های این کشور در زمینه سرنوشت الحاق تا حدی این تحلیل را تقویت می‌کند. دیدگاه دیگر اینکه ناراضی‌ت مقام‌های ترکیه از غرب در فضای بساکودتا هرچند تشدید شده اما نمی‌توان گفت که آنکارا به راستی از پیوستن به اتحادیه اروپا صرف نظر کرده است. از این منظر، موضع‌گیری‌های این روزهای مقام‌های ترکیه نشان از تلاش‌های رهبران این کشور برای استفاده از همه ابزارهای ممکن در جهت به نتیجه رساندن فرایند الحاق دارد.

به رغم برخی کارشکنی‌های اروپایی در مسیر پیوند آنکارا به بروکسل نمی‌توان منکر نیاز اعضای اتحادیه به همکاری و روابط سازنده با ترکیه شد. با توجه به این وضعیت شاید بتوان رویکرد اروپایی‌ها در پرهیز از رد کامل درخواست الحاق ترکیه را درک کرد. چالش‌های مربوط به مهاجران از جمله مسائلی است که نشان می‌دهد همکاری برای دو طرف ضرورتی گریزناپذیر دارد. تحلیل دیگر در این زمینه وجود دارد که بر مبنای آن، به رغم بالاگرفتن تنش‌ها بین آنکارا و بروکسل، این تنش‌ها از حدی فراتر نخواهد رفت و به دلیل نیاز دوجانبه به همیاری در زمینه مسائل مشترک، ۲ طرف در چارچوبی مدیریت شده به طرح تعارضات و اختلافات خود خواهند پرداخت.

از دید برخی ناظران، پس از کودتای اخیر

ترکیه، آنکارا در صدد نزدیکی به روسیه و دوری از غرب برآمده است؛ فرایندی که می‌تواند موجب چشم‌پوشی ترک‌ها از الحاق به اتحادیه اروپا شود. طرح ایده‌هایی چون برگزاری همه‌پرسی در ترکیه از سوی مقام‌های این کشور در زمینه سرنوشت الحاق تا حدی این تحلیل را تقویت می‌کند. دیدگاه دیگر اینکه ناراضی‌ت مقام‌های ترکیه از غرب در فضای بساکودتا هرچند تشدید شده اما نمی‌توان گفت که آنکارا به راستی از پیوستن به اتحادیه اروپا صرف نظر کرده است. از این منظر، موضع‌گیری‌های این روزهای مقام‌های ترکیه نشان از تلاش‌های رهبران این کشور برای استفاده از همه ابزارهای ممکن در جهت به نتیجه رساندن فرایند الحاق دارد.

موجب تیره‌تر شدن روابط دو همسایه شد. رئیس‌جمهور آمریکا، غنا یسمن، نیکاراگوئا و آنگولا بود. حتی کوبا در جریان جنگ داخلی آنگولا در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، حدود ۶۰۰۰۰ سرباز کوبایی مستقیماً دخیل بودند.

با دشمن شدن ایالات متحده با کوبا، اتحاد جماهیر شوروی تبدیل به بزرگ‌ترین متحد و همچنین بزرگ‌ترین حامی مالی این کشور شد. آن دو همکاری‌های همه‌جانبه نظامی و امنیتی خود را خیلی زود گسترش دادند که از آن نگهداری لاکم‌های هسته‌ای شوروی در کوبا در ۱۹۶۲ بود. رویدادی که نزدیک بود منجر به شروع جنگ هسته‌ای بین دو ابرقدرت، یعنی شوروی و آمریکا شود. ماجرای که به «بحران موشکی کوبا» معروف شد و یکی از نقاط عطف تاریخ جنگ سرد میان اتحاد شوروی و ایالات متحده محسوب می‌شود. اگر جان اف. کندی، رئیس‌جمهور آمریکا و نیکیتا خروشچف، رهبر وقت شوروی، عقابلیت و درایت به خرج نمی‌دادند و مساله با مذاکره حل نمی‌شد، جهان با خطر نابودی حاصل از جنگ هسته‌ای مواجه می‌شد.

این رابطه نزدیک و دشمنانه کاسترو و ملهم از یک متحد حامی مالی او، ابرهاردی برای کوبا، منجر به بحران‌های که به بزرگ اقتصادی برای این کشور شد. مسئله‌ای که به باور کارشناسان یکی از دلایل عمده عقبنشینی‌های سال‌های اخیر کوبا در ایدئولوژی انقلابی و ترمش بیشتر آن در برابر آمریکا بوده است. منبع:خبرگزاری فارس

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز

ایداز